

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
1972

Δήλωση της Ευρωπαϊκής Έπιτροπής

«Εξ άφορμής των προστάτων συλλήψεων εις τήν Ελλάδα, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Έπιτροπής κ. Sicco Mansholt επέδωσε τήν κατωτέρω έγγραφη διαμαρτυρία πρός τόν Εκπρόσωπον τής εν Βρυξέλλαις Έλληνικής αντιπροσωπείας παρά τή Κοινή Άγορά :

« Η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή πληροφορήθη μέ άγανάκτησιν τίς νέας συλλήψεις εις τήν Ελλάδα, οι οποίαι πλήττουν, κυρίως, πρόσωπα πού άγωνίσθησαν πάντοτε διά τήν ευρωπαϊκήν ιδέα και συνέβαλαν εις τήν πραγματοποίησιν τής Συμφωνίας Συνδέσεως Έλλάδος-Ε.Ο.Κ. Η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή διαπιστώνει ότι, παρά τίς υποσχέσεις τής, ή Ελληνική Κυβέρνησις βρισκται έκείνα πού μακριά από τού τά έκπληρώση έκ από τούς βασικούς όρους τής Συμφωνίας Συνδέσεως, δηλαδή τήν άποκατάστασιν τής δημοκρατίας στήν Ελλάδα.

Η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή κρίνει έπιμένον, ότι ή παρούσα κατάστασις έπιβεβαιώνει τήν έφθάρτα τής Κοινοτικής στάσεως έναντι τής Συμφωνίας Συνδέσεως μετά τής Έλλάδος, ή όποια παραμένει αίσθητά περιορισμένη εις τήν τρέχουσα διαχείρισιν».

Ή άπάντησις τής ελληνικής Κυβερνήσεως

« Η Ελληνική Κυβέρνησις θεωρεί άπαράδεκτον τήν δικαιοσύνην τής Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθ' όσον αὐτή άποτελεί άνεπίτρεπτον άνόμιμην εις τίς έσωτερικιάς υποθέσεις τής Έλλάδος.

Τόσον τό όρος, όσον και τό περιεχόμενον τής δικαιοσύνης, προδίδουν έπιπολαίαν έκτίμησιν ώς και μη έπιτρεπομένην από μέρος τής Έπιτροπής προκατέχθιν. Η Έπιτροπή θά έφρασε τά είχε πληροφορηθεί καλύτερον τά πραγματικά γεγονότα πριν ή λάβει θέση.

Η Έλλάς έκπληροί και θά έξακολουθήσῃ τά έκπληροί εις τό άκέραιον όλας τίς υποχρεώσεις τής, τίς άπορροήσας έκ τής Συμφωνίας Συνδέσεως μετά τής Ευρωπαϊκής Κοινοτήτος. Έπιμένον δικαιοσύνη τά άναμειν όπως και ή Κοινότης πράττει και αὐτή τό αὐτό ».

Γραπτή έπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ κ. Cousté πρός τήν Ευρωπαϊκήν Έπιτροπήν

Θέμα : Προορισμός των μη χρησιμοποιηθέντων κονδυλίων του συνημμένου εις τήν Συμφωνίαν Συνδέσεως χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου.

« Η ισχύς του συνημμένου εις τήν Συμφωνίαν Συνδέσεως, Πρώτου χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου έληξε τήν 1ην Νοεμβρίου 1967, χωρίς ή εξατιλήθων όλα τά προβλεπόμενα μέσα λόγω του ότι άνωστά, εν συνεχεία τής ληθθείσης έπί τής Κοινοτήτος αποφάσεως τά περιορίσει τήν εφαρμογήν τής Συμφωνίας Συνδέσεως εις τήν « τρέχουσαν διαχείρισιν », πύσα οικονομική βοήθεια.

Όθεν διά ήτο ένδοξάριον τά γνωσθή έκ άπόψεσιν νομικάς δυνατότητας χρησιμοποίησεως των μη αξιοποιηθέντων ποσών του Πρώτου χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου διά τήν χρηματοδότησιν μερικίων σχεδίων άνθρωπιστικώδ χαρακτήρος και ποίων είναι τά όρος των μη χρησιμοποιηθέντων κονδυλίων.

Έξαγωγές προς την Ε.Ο.Κ.			Εισαγωγές εκ της Ε.Ο.Κ.		
Χώρας	Άξια	Δείκτες	Άξια	Δείκτες	Ίσοζύγιο
Μαρόκο	358	113	343	131	— 45
Άλγερία	859	182	812	80	— 47
Τυνησία	113	88	174	144	+ 61
Λιβύη	1.787	—	249	—	—1.538
Αίγυπτος	173	247	280	182	+ 107
Ίσραήλ	194	647	429	394	+ 235
Αίθιοπία	55	90	203	254	+ 148
Τουρκία	279	294	412	271	+ 133
Ελλάς	344	310	809	349	+ 465
Γουατεμάλα	618	461	1.270	686	+ 652
Ισπανία	903	386	1.476	579	+ 573
Μάλτα	40	—	48	—	+ 38
Κίπρος	36	157	62	344	+ 26

Έμπόριο κατά είδη

Τα σημαντικότερα εξαγωγικά προϊόντα των χωρών της Μεσογείου προς την Κοινότητα είναι τα εξής :

Πετρέλαιο :

Τέ 45 % των Κοινοτικών εισαγωγών, Μεσογειακής προέλευσης αποτελούνται από πετρέλαιο. Οι κυριότεροι προμηθευτές της Κοινότητας είναι :

ή Λιβύη	(1,8 δις. δολάρια)
ή Άλγερία	(660 εκ. δολάρια)
ή Αίγυπτος	(80 εκ. δολάρια)
ή Συρία	(55 εκ. δολάρια)
ή Τυνησία	(40 εκ. δολάρια)
ή Αίθιοπία	(35 εκ. δολάρια)
ή Ίσραήλ	(17 εκ. δολάρια)

Έσπεριδοειδή :

Οι Κοινοτικές εισαγωγές μεσογειακών έσπεριδοειδών άνηλθαν εις 315 εκ. δολάρια κατά τό 1970. Οι μεγαλύτεροι προμηθευτές της Κοινότητας είναι ή Ίσπανία (175 εκ. δολ.), τό Μαρόκο (60 εκ. δολ.) και τό Ίσραήλ (55 εκ. δολ.).

Άκατέργαστος βάμβαξ :

Οι εισαγωγές της Κοινότητας άνηλθαν εις 180 εκ. δολάρια. Οι σπουδαιότεροι προμηθευτές είναι ή Τουρκία (90 εκ. δολ.) ή Ίσπανία (45 εκ. δολ.) και ή Συρία (25 εκ. δολάρια).

Όνοι :

Κατά τό 1970, οι κοινοτικές εισαγωγές οίνων της Μεσογείου άνηλθαν εις 170 εκ. δολάρια, εκ των όποιων 115 εκ. ή Άλγερία.

Έλαιόλαδον :

Οι εισαγωγές εις την Κοινότητα του προϊόντος αυτού, άνηλθαν τό 1970 εις 100 εκ. δολάρια εκ των όποιων 75 εκ. έξ Ίσπανίας.

Φώσφορος :

Οι Κοινοτικές εισαγωγές άνηλθαν εις 75 εκ. δολάρια τό 1970, εκ των όποιων 62 εκ. από τό Μαρόκο.

Τέλος δουν άπορά τό καταγεγραμμένα και ήμικατεργασμένα προϊόντα, οι Κοινοτικές εισαγωγές παρουσίασαν κατά τό 1970, την εξής εικόνα :

337 εκ. δολ. εκ Γουατεμάλας
263 εκ. δολ. έξ Ίσπανίας
114 εκ. δολ. έξ Έλλάδος
89 εκ. δολ. έξ Ίσραήλ
28 εκ. δολ. εκ Μαρόκου
18 εκ. δολ. εκ Τυνησίας
17 εκ. δολ. εκ Άλγερίας
17 εκ. δολ. έξ Αιγύπτου
17 εκ. δολ. εκ Τουρκίας

Ἀπάντησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς

Τό ὄφρος τῶν μὴ χρησιμοποιηθέντων κοσβολίων τοῦ συνημμένου εἰς τὴν Συμφωνίαν Συνδέσεως χρηματοδοτικοῦ πρωτοκόλλου, ἀνέρχεται εἰς 55.775.000 δολάρια.

Βάσει τοῦ ἐν λόγῳ πρωτοκόλλου, ὁ ἀριθμὸς ὑπὸ τῆς Κοινότητος Πιστωτικῆς Ὀργανισμῶς, δηλαδή ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τράπεζα Ἐπιπέσεως, δέν δύναται πλὴν νά χρησιμοποιήσῃ τό ποσόν αὐτό διά τὴν χρηματοδότησιν νέων σχεδίων, ἀπὸ τῆς Νοεμβρίου 1967, ἡμερομηνίας λήξεως τῆς προθεσμίας χρήσεως τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου δαείνων.

Γραπτὴ ἐπερώτησις τοῦ Ὀλλανδοῦ βουλευτοῦ κ. Vredeling πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐπιτροπὴν

Θέμα : Αἰτήσις τῆς Ἑλλάδος ὅπως περιληφθῶν τὰ μεταποιημένα ἀγροτικὰ προϊόντα εἰς τὸν κατάλογον τῶν γενικευμένων προτιμήσεων.

Ποῖα εἶναι ἡ ἀπογὰς τῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενικῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Κοινότητος, δυν ἀφορᾶ τὴν αἴτησιν τῆς Ἑλλάδος ὅπως περιληφθῶν, εἰς τὸν κατάλογον τῶν παραχωρηθεῶν ὑπὸ τῆς Κοινότητος πρὸς τίς τρίτες χώρας γενικευμένων προτιμήσεων, τὰ μεταποιημένα γεωργικὰ προϊόντα τὰ ὅποια δέν περιλαμβάνονται εἰς τό παράρτημα III τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν;

Ἀπάντησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Ἑλλάς στοιχομένη στίς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 37 τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν, ἐξήτησεν ὅπως οἱ δοθείσες στίς τρίτες χώρας δασμολογικῆς παραχωρήσεως, βάσει τῶν γενικευμένων προτιμήσεων, ἐπεκταθῶν, ἐπίσης, καί εἰς τὰ μεταποιημένα γεωργικὰ προϊόντα τὰ ὅποια δέν ἀπολαμβάνουν τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Συμφωνίας καθεστῶτος προτιμώσεως, ἐπὶ τῇ προέγῳ τῆς ἐναρμονιστικῆς τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Κοινότης δέν νομίζει ὅτι δύναται νά ἀποδεχθῇ τὴν ἑλληνικὴν αἴτησιν. Πράγματι, τό ἀρθρο 37, παρ. 3α, τῆς Συμφωνίας τῶν Ἀθηνῶν, τό ὅποιο προβλέπει ὅτι « ἕκαστο συμβαλλόμενον μέρος ἐπεκτείνει καί εἰς τό ἕλλο τό εἰσφορῶν καθεστῶς τῶν δασμολογικῶν παραχωρήσεων πρὸς τίς τρίτες χώρας », ὅσον ἀφορᾶ τὰ γεωργικὰ προϊόντα τὰ ὅποια δέν περιλαμβάνονται εἰς τό παράρτημα III τῆς Συμφωνίας, δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπικληθῇ, εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωσιν, ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι οἱ γενικευμέναι προτιμήσεις συνιστοῦν παρέκκλισιν ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εἴηρας τοῦ μᾶλλον εἰσφορῶν Κεῖτον.

Ε.Ο.Κ. καί Ίρλανδία

Οί μεγάλοι ρόλοι τῶν μικρῶν κρατῶν

Ἡ εἰσοχὴ τῆς Ἰρλανδίας στὴν διευρυμένη Ε.Ο.Κ. τὸν προσεχῆ Ἰανουάριο, θὰ προσδῶσιν εἰδικὰ χαρακτηριστὰ στὴν πολιτικὴ ὄψιν τῆς Κοινότητος, καὶ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν μελιωτικὴ τῆς ἐξέλιξη. Γκατὶ ἡ Ἰρλανδία θὰ εἶναι ἡ μοναχικὴ χώρα τῆς διευρυμένης Κοινότητος ποὺ παρέμεινε οὐδέτερη στὸν δεύτερο παγκόσμιον πόλεμον καὶ δὲν συμμετείχε στὴν ἀτλαντικὴ συμμαχία.

Θὰ ἦσαν κυρίως ἐπιχειρήματα νὰ περιγράψωμε ἀπὸ τώρα ὅλες τὶς συνέπειες ποὺ ἀπορρέουν ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία καὶ γιὰ τὴν Ἰρλανδία καὶ γιὰ τὴν Κοινότητα. Τόσον ὁ κ. LUNS κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ὀλλανδίας, ὅσο καὶ ὁ γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Schumann, ὅταν ἐπισκέφθησαν τελευταία τὸ Δουβλίνο, μηχανοκίνητον τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἰρλανδίας καὶ ἐπισημάνισαν ὅτι μπορεῖ κἀλλίστε νὰ συμβιβασθῆ μὲ τὴς διατάξεις τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης.

Πρόσφατα ἕμεις, ὁ κ. Schumann μιλῶντας στὴν Κοπεγχάγη προέχρησε ἕνα βῆμα ἀκρίβη, ἀκτινωθίζοντας τὴς ἐνεργητικὴς πολιτικῆς ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ προκύψουν ἀπ' τὸ γεγονός ὅτι στὴν διευρυμένη Κοινότητα θὰ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ ἕνα οὐδετερότατο κράτος, ὅπως ἡ Ἰρλανδία. Πιστεύεται ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς Μόσχας θὰ ἔχει τισυμῆ μὲ ὅλη τὴν ἀγκυραία ἐμπειρίαν ἡ σημασία τῆς ἐντάξεως στὴν διευρυμένη Κοινότητα μιᾶς ἀόμιοντης χώρας.

Μολοντὶ εἰς τὸς ἀμιόσιες συζητήσεις ποὺ διεξήχθησαν στὴν Ἰρλανδία γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς εἰσοχῆς ἐπιρροῦσαν ὁ οικονομικὸς πτυχὸς τοῦ ζητήματος, ἐν τούτοις, ὁ ἀντικατοί τῶν Ἐυρωπαϊκῶν ἀνταγκιστῶν συχνὰ δικτυώσαντων τὸν φόβον μήπως τὸ ἐγγεῖρημα συνεπέγεται ἐγκρατεία τῆς πολιτικῆς τῆς οὐδετερότητας. Οἱ φορεῖς τῆς κυβερνητικῆς γραμμῆς ἀντιέκρουσαν τὸ ἐπιχειρήμα ὑποστηρίζοντας ὅτι στρατιωτικῆς δεσμεύσεως δὲν παρέχονται οὐτε στὴν συνθήκη τῆς Ρώμης, οὐτε στὴν πρόσφατη συνθήκη προσηγορητικῆς καὶ συνεπῆς, ἡ Ἰρλανδία δὲν ἐπιμιζέται καμμιά ὑποχρέωση ἀμιοντικῆς χαρακτῆρα, ἀποδεχόμενη τὸ ὑπὸστῆμιμον καθεστῶς τῆς Ε.Ο.Κ.

Ταυτόχρονα ἕμεις, ἡ κυβέρνηση τῆς Ἰρλανδίας εἶχε ἐπίγνωση τοῦ εὐρους τῶν προοπτικῶν ποὺ ἀνοίγονται μὲ τὴν ἐνωμιέτισση σὺν προέμιον τῆς συνθήκης τῆς Ρώμης τῆς ἀρχῆς « ἡ τῆς προσηγορητικῆς συνεκτικῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν », καὶ δὲν ἔκρινε ὀρθὸ νὰ θέσῃ ὑπὸ ἄρους τὴν συμπεραξὴ τῆς Ἰρλανδίας στὴν διαδικασίαν τῆς πολιτικῆς ἐνωμιέτισσεως.

Στὴ Λευκὴ Βίβλον γιὰ τὴν Ε.Ο.Κ. ποὺ κυκλοφόρησε τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1970 ἡ κυβέρνηση διαπιστώνει ὅτι « κατὰ τὸ μέτρο ποὺ ἡ Κοινότητα θὰ πραγματοποιεῖ τοὺς πολιτικῶν τῆς στόχους γίνεται δεκτὸ ὅτι ὅσοι συμμετέχουν στὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐρώπης θὰ πρέπει νὰ εἶναι προθυμοὶ, ἀν χρειασθῆ, νὰ συμβάλουν στὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀμύνης τῆς ».

Στὴ Λευκὴ Βίβλον, ποὺ κυκλοφόρησε τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1972 ἡ ἀντίστοιχη παράγραφος ἔχει ὡς ἐξῆς :

« Ἡ Κυβέρνησις διαδηλώνει ἐπὶ πλέον τὴν ἐτοιμότητά της, ὡς ἄλλοι τῆς διευρυμένης Κοινότητος, νὰ συνεργασθῆ μὲ τὰ ἄλλα μέλη γιὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς πολιτικῆς ἐνωμιέτισσεως τῆς Εὐρώπης. Θὰ ἤθελε ἐν τούτοις νὰ ἐπισημάνισῃ ὅτι οἱ συνθήκες τῆς Ρώμης καὶ τῶν Παρισίων δὲν δεσμεύουν στρατιωτικῶς ἢ ἀμιοντικῶς δεσμεύσεως καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῶν συνθηκῶν ἀπὸ τὴν Ἰρλανδία δὲν συνεπάγεται τὴν ἀπόληξιν δεσμεύσεως αὐτοῦ τοῦ εἰδους ».

Τὸν ἐπόμενον μῆνα ὁ πρόθυπος κ. Lynch διακήρυξε, στὴν ἐπισημάνισση τοῦ κῆματος τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, ὅτι ἐν κάποιε σὺν μέλλον κλήθῃ ἡ Ἰρλανδία νὰ ἀποδοχῆ στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως, ἢ ζήτησῆ, προσηγορητικῆς, ἢ συγκρατείας τοῦ ἐκλογικῶν σῆματος μὲ τὴν διεξαγωγὴν δημοψηφισματικῶν.

Ἐκτοτε ἡ Ἰρλανδία κατ' ὄνομα μὲ τοὺς ἄλλους ὑποψήφιους συμμετέχει στὴς συσθεφῆς ὑποψηφιῶν ἐπιπέδου ποὺ προπαρκατεῖναι τὴν διεκπεφῆ κορυφῆς, τῆς Ε.Ο.Κ. (ἔχει προσηγορητικῶν νὰ συνάβῃ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον σὺν Παρισίῳ) καὶ παίρνει μέρος στὴς τακτικῆς συνελεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς Davignon ποὺ ἔχει ἐπιφορτισθῆ μὲ τὴν μελέτην μέσων καὶ δυνατοτήτων συσθεφῆς τῆς συσθεφῆς στὸν τομέα τῆς ἐξοπληρικῆς πολιτικῆς.

Δὲν ὑπάρχει καμμιά ἐνδειξὴ ὅτι ἡ οὐδετερότης τῆς Ἰρλανδίας ἐπιρροῆς ἀμιοντικῆς τῆς συμμετοχῆς τῆς σ' αὐτῆς τῆς συζητήσεως καὶ φαίνεται ὅτι ἔχει γίνῃ κατανοητὸ ὅτι, γιὰ τὸ ἕμειον καὶ ἀπὸ τῆρον μέλλον, ἔμεινα ἀμιοντικῆς πολιτικῆς θὰ πρέπει νὰ ἐξετιμῶνται σὺν κλάσει τοῦ NATO μέλλον παρὰ τῆς Ε.Ο.Κ.

Ἀπ' ὅσα εἶπαμε ὡς τώρα μπορεῖ κανεὶς ν' ἀντιληφθῆ πόσο λαμπρὸ ἦταν ἡ θέση τῆς Ἰρλανδίας ἀναφορικῶς μὲ τὴς μελλοντικῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ πόση περισηφῆ καὶ προσοχὴ θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτερίζῃ τὴν στάσιν τῆς.

Η εξέλιξις του εμπορίου μεταξύ Ε.Ο.Κ. καί Μεσογειακῶν Χωρῶν

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐν ὄψει τῆς Διοικητικῆς τοῦ Ο.Η.Ε. γιὰ τὸ Ἐμπόριον καὶ τὴν Ἀνάπτυξιν, διεξέβαλε πρὸς Συμβούλιον Ἰκονομῶν μίαν στατιστικὴν μελέτη ἐπὶ τῶν ἔμπορικῶν σχέσεων τῆς Ε.Ο.Κ. μὲ τὴν τρίτην χώραν Δημοσίον, κατωτέρω, ἐπιτεταμένω ἀποσπασμάτω καὶ πίνακι τῆς μελέτης αὐτῆς, δυνάμει τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς Ε.Ο.Κ. μὲ τὴν Μεσογειακὴν χώραν.

Ἐμπόριον κατὰ χώρας

Γιὰ τὴν περισσώτερον χώραν τῆς Μεσογειακῆς λεκάνης, ἢ Κοινότητος παραμένει ὁ πρῶτος ἔμπορικὸς ἑταῖρος. Οἱ εξαγωγαὶ τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν πρὸς τὴν Κοινότητα, καλύπτουν τὸ 80 % τοῦ συνόλου τῶν εξαγωγῶν γιὰ τὴν Ἀλγερίαν, τὸ 40 % γιὰ πέντε χώρας : Λιβύην, Μαρῶκα, Τυνησίαν, Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν, τὸ 20 % γιὰ τὸν Λίβανον, Γιουγκοσλαβίαν, Ἰσπανίαν, Ἰσραὴλ καὶ Μάλταν καὶ ἀπὸ 20 % γιὰ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αἴθιοπν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Κοινότητος πρὸς τὴν Μεσογειακὴν χώραν, ἀπέρχονται σὲ 80 % γιὰ τὴν Ἀλγερίαν, 40 % γιὰ τὴν Τυνησίαν, Μαρῶκα, Λιβύην καὶ Ἑλλάδα, 30 % γιὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν, Λίβανον, Τουρκίαν, Ἰσπανίαν καὶ Ἰσραὴλ καὶ 20 % γιὰ τὴν Μάλταν, Αἴθιοπν καὶ Συρίαν.

Εἰδικωτέρω κατὰ τὸ 1970, ἡ Κοινότης ἐξήγαγε, κυρίως, πρὸς τὴν ἑξῆς χώραν :

Ἰσπανία	(1.476 ἐκ. δολλάρων)
Γιουγκοσλαβία	(1.270 ἐκ. δολλάρων)
Ἀλγερία	(812 ἐκ. δολλάρων)
Ἑλλάδα	(809 ἐκ. δολλάρων)
Ἰσραὴλ	(429 ἐκ. δολλάρων)
Τουρκία	(412 ἐκ. δολλάρων)

Τὸ ὅμοιον εἶδος ἡ Κοινότης εἰσήγαγε κυρίως ἐκ τῶν ἑξῆς χωρῶν :

Λιβύη	(1.787 ἐκ. δολλάρων)
Ἰσπανία	(903 ἐκ. δολλάρων)
Ἀλγερία	(859 ἐκ. δολλάρων)
Γιουγκοσλαβία	(618 ἐκ. δολλάρων)
Μαρῶκα	(358 ἐκ. δολλάρων)
Ἑλλάδα	(344 ἐκ. δολλάρων)

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἔμπορικῶν ἀνταλλαγῶν, οἷσις διαφάνεται ἀπὸ τοῦ παρακάτω πίνακος, τὰ περισσώ-

τερα προϊόντα τὰ ὅποια ἐξήχθησαν πρὸς τὴν Κοινότητα, ἀποέρχονται ἀπὸ τῆς ἑξῆς χώρας :

Ἰσραὴλ	+ 450 %
Γιουγκοσλαβία	+ 360 %
Ἰσπανία	+ 290 %
Ἑλλάδα	+ 200 %
Τουρκία	+ 190 %
Ἀλγερία	+ 80 %

Οἱ χώρας ποὺ εἰσήγαγον περισσότερα προϊόντα Κοινότητος προαίτιασιν εἶναι οἱ ἑξῆς :

Γιουγκοσλαβία	+ 590 %
Ἰσπανία	+ 490 %
Ἰσραὴλ	+ 290 %
Ἑλλάδα	+ 250 %
Τουρκία	+ 170 %
Λίβανος	+ 150 %
Αἴθιοπν	+ 80 %

Πρῶτον, ἐπίσης, νὰ τονωθῆ ὅτι οἱ Κοινωτικαὶ εξαγωγαὶ πρὸς τὴν Τυνησίαν καὶ τὸ Μαρῶκα πρὸξήθησαν ἐλάχιστα ἐνὸς μεταβήσαν πρὸς τὴν Ἀλγερίαν.

Τρεῖς μόνον χώρας εἶχον, τὸ 1970, ἐνεργητικὸν ἰσοζύγιον πληρωμῶν ἐναντι τῆς Κοινότητος : Λιβύη (+ 1.538 ἐκ. δολ.), Ἀλγερία (+ 47 ἐκ. δολ.) καὶ Μαρῶκα (+ 15 ἐκ. δολ.).

Ὅλες οἱ ἄλλαι χώρας ἔχουν παθητικὸν ἰσοζύγιον πληρωμῶν ἐναντι τῆς Κοινότητος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς, τὸν Λίβανον. Ἀκολουθοῦν ἡ Ἑλλάδα, τὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία. Σὲ ἀπόλυτους ἀριθμοὺς ἡ Γιουγκοσλαβία ἔχει τὸ πῶ ἀρνητικὸν ἰσοζύγιον πληρωμῶν (652 ἐκ. δολλάρων) καὶ ἀκολουθοῦν, ἡ Ἰσπανία (573 ἐκ. δολ.), ἡ Ἑλλάδα (465 ἐκ. δολ.), τὸ Ἰσραὴλ (235 ἐκ. δολ.) καὶ ὁ Λίβανος (148 ἐκ. δολ.).

Είς εκ. δολ.

1958

Έξαγωγές προς την Ε.Ο.Κ.

Εισαγωγές εκ της Ε.Ο.Κ.

Χώρας	Άξια	Δείκτες	Άξια	Δείκτες	Ίσοζύγιο
Μαρόκο	318	100	261	100	- 57
Άλγερία	473	100	1.012	100	+ 539
Τυνησία	128	100	121	100	- 7
Λιβύη	8	—	41	—	+ 33
Αίγυπτος	70	100	154	100	+ 84
Ίσραήλ	30	100	109	100	+ 79
Αίθιοπία	61	100	80	100	+ 739
Τουρκία	95	100	152	100	+ 57
Ελλάς	111	100	232	100	+ 121
Γουερμανία	194	100	185	100	+ 51
Ιαπωνία	234	100	295	100	+ 21
Μάλτα	—	—	—	—	—
Κάτοχος	23	100	18	100	- 5

Είς εκ. δολ.

1966

Έξαγωγές προς την Ε.Ο.Κ.

Εισαγωγές εκ της Ε.Ο.Κ.

Χώρας	Άξια	Δείκτες	Άξια	Δείκτες	Ίσοζύγιο
Μαρόκο	333	105	249	95	- 84
Άλγερία	695	147	481	48	- 214
Τυνησία	114	89	129	107	+ 15
Λιβύη	767	—	197	—	- 570
Αίγυπτος	92	131	194	126	+ 102
Ίσραήλ	128	427	190	174	+ 62
Αίθιοπία	46	75	174	217	+ 128
Τουρκία	210	221	265	174	+ 55
Ελλάς	176	159	507	219	+ 331
Γουερμανία	348	260	457	267	+ 109
Ιαπωνία	497	212	1.247	489	+ 750
Μάλτα	4	—	26	—	+ 22
Κάτοχος	33	143	37	206	+ 4